



สจด. 4321
84953
15.454.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่	4518 ส.4 คอ
วันที่	8 ต.ค. 2553 15.30

ที่ นร ๑๑๐๓/ ๗๖๗/๓

สำนักงานคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๘ ตุลาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ความก้าวหน้าการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย (ร่าง) ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีบทบาทภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งคือ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยจัดทำเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาอย่างต่อเนื่องจนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔

ในปี ๒๕๕๓ สำนักงานฯ ต้องเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยได้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับส่วนกลาง ภูมิภาค กลุ่มอาชีพ/ชุมชน อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกเฉพาะด้านในมิติต่างๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สามารถกำหนดแนวทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ชัดเจน สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนด และการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้เริ่มขับเคลื่อนงานบางส่วนมาระยะหนึ่งแล้ว อาทิ การจัดท้าวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๐) การพัฒนาและจัดทำกรอบแนวคิดและทิศทางการพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และการติดตามประเมินผล ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐

๑.๒ ความก้าวหน้าการเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

๑.๒.๑ การจัดทำวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว ๒๐ ปี ได้ดำเนินการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ การมองภาพอนาคตที่ชี้ให้เห็นภาวะแวดล้อมใน ๒๐ ปีข้างหน้า กำหนดเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศระยะ ๒๐ ปี แล้วจัดประชุมระดมความคิดเห็นหลายเวทีตั้งแต่ส่วนกลางจนถึงระดับพื้นที่ รวมทั้งได้จัดให้มีการประชุมประจำปี ๒๕๕๑ เรื่อง “วิสัยทัศน์ประเทศไทย...สู่ปี ๒๕๗๐ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ ผลการประชุมระดมความคิดเห็นอย่างมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ที่ “คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีกับวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึงมีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

๑.๒.๒ การจัดทำร่างแนวคิดทิศทางการพัฒนาประเทศในช่วงของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๙) ที่เป็นการประเมินผลการพัฒนา วิเคราะห์สภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป็นหัวข้อเรื่อง “จากวิสัยทัศน์ ๒๕๗๐... สู่วision ๑๑” ในการประชุมประจำปี ๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นทิศทางการหลัก ๆ ๕ ประเด็น ดังนี้ ๑) ความท้าทายหลังวิกฤตเศรษฐกิจโลก : โอกาสของประเทศไทย ๒) เศรษฐกิจสร้างสรรค์ : ทางเลือกเศรษฐกิจไทย ๓) ภาวะโลกร้อน : รู้วิกฤต สร้างโอกาสการพัฒนา ๔) สถาปัตยกรรมทางสังคม : ทางเลือกใหม่ของคนไทย และ ๕) สัญญาประชาคมใหม่ : พลังขับเคลื่อนสังคมสู่สมดุล

๑.๒.๓ ต่อมาในช่วงปี ๒๕๕๓ สศช.ได้พัฒนากรอบแนวคิดและร่างทิศทางการพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ โดยจัดประชุมระดมความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ การระดมความคิดเห็นจากศิษย์เก่า สศช. เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ การประชุมระดมความคิดเห็นระดับหมู่บ้าน/ชุมชน จัดในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ รวม ๒๒ เวที ๑๓๒ หมู่บ้าน ทั่วประเทศ การประชุมระดมความคิดเห็นระดับภาคทั้ง ๔ ภาค ในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม ๒๕๕๓ การประชุมระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่มรวม ๔ กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มธุรกิจเอกชน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็กและเยาวชน และกลุ่มสื่อมวลชน ในช่วงเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๕๓ และการประชุมระดมความคิดเห็นในการประชุมประจำปี ๒๕๕๓ ของ สศช. เรื่อง “ทิศทางการพัฒนา ฉบับที่ ๑๑” เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี

๑.๒.๔ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ สศช. ได้ดำเนินการติดตามประเมินผลการพัฒนาในระยะ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๒) ควบคู่ไปกับการจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ การประเมินผลประกอบด้วยการประเมินผลการพัฒนาตามเป้าหมายของแผน การประเมินผลกระทบการพัฒนาด้วยดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย และการขับเคลื่อนแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งสรุปผลการประเมินที่สำคัญได้ ดังนี้

(๑) การขับเคลื่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ ไปสู่การปฏิบัติ

๑) การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาต่าง ๆ เป็นไปอย่างกว้างขวาง ในทุกกลุ่มอาชีพ ปัจจัยความสำเร็จเริ่มจากการนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลสูงต่อการชักจูงให้เกิดการปฏิบัติ ประเด็นที่ยังต้องเร่งดำเนินการ ได้แก่ การสร้างความรู้ ความเข้าใจในกลุ่มวัยรุ่นที่ยังยึดการบริโภคนิยม และความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน นักธุรกิจบางกลุ่มยังขาดความมั่นใจในการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

๒) การบริหารจัดการแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ สู่การปฏิบัติในภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ในช่วงที่ผ่านมา แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ ได้มีการนำไปใช้ประกอบการจัดทำนโยบายของรัฐบาลรวม ๕ ชุดเพื่อแถลงต่อรัฐสภา สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๐-๒๕๕๑เป็นช่วงที่รัฐบาลลงมติเห็นชอบการดำเนินการบริหารราชการแผ่นดิน การแปลงแผนพัฒนา ไปสู่การปฏิบัติจึงดำเนินการผ่านยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณประจำปี และการจัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงต่าง ๆ ภาคีการพัฒนาอื่น ๆ มีความเข้าใจและนำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ ไปปฏิบัติในรูปแบบที่

แตกต่างกัน อาทิ ภาคเอกชนนำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ มาเป็นกรอบในการจัดทำแผนกลยุทธ์ขององค์กร ส่วนภาคชุมชน องค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/เทศบาลให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามนโยบายของกระทรวง และแผนที่เกี่ยวข้องถือได้ว่าเป็นการนำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ไปใช้ในทางอ้อม

(๒) ผลการพัฒนาประเทศในระยะ ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ พบว่า การศึกษาต่อคุณภาพ และประชาชนมีพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่เสี่ยงต่อการเจ็บป่วย เป็นปัญหาสำคัญของพัฒนาศักยภาพคนไทย ประชาชนมีภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตมากขึ้นจากการขยายความคุ้มครองทางสังคม และการพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพ แต่ครอบคลุมไทยทำหน้าที่ดูแลสมาชิกในครอบครัวได้ไม่เต็มศักยภาพ เป็นผลจากการเป็นครอบครัวเดี่ยว ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวมีน้อยลง รวมทั้งขาดกลไกที่เชื่อมโยงกันในลักษณะบ้าน วัด โรงเรียน ส่งผลให้เด็กและเยาวชนติดยาเสพติดมากขึ้นจากการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่รุนแรง ขณะที่ผลิตภาพแรงงานต่ำ และขาดแคลนกำลังคนในอนาคต จากการที่โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ชุมชนมีส่วนร่วมพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เพิ่มขึ้น เศรษฐกิจไทยมีภูมิคุ้มกันด้านการเงินจากการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องหลังจากวิกฤติปี ๒๕๔๐ การขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจในประเทศและการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น เศรษฐกิจชุมชนยังไม่เข้มแข็ง ทนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศต้องแก้ไข โดยเฉพาะเสถียรภาพทางการเมืองและการคอร์รัปชัน การกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมไม่ก้ำกึ่งทั้งด้านการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งการลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากร ส่วนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความล่าช้า

(๓) ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันของคนไทยในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ไกลเคียงเมื่อสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๖๔ - ๖๖ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ปัจจัยที่เอื้อต่อความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทยในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ มาจากเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ชุมชนมั่นคงและเกื้อกูลกัน คนไทยมีงานทำ มีหลักประกันสุขภาพทั่วถึง คนยากจนลดลง แต่เศรษฐกิจฐานรากอ่อนแอและมีความเหลื่อมล้ำ คนไทยต้องเผชิญความเสี่ยงจากปัญหาภัยพิบัติ สัมพันธภาพในครอบครัวเปราะบาง คุณภาพการศึกษามีปัญหา ไม่สามารถปลูกฝังการคิดเป็น ทำเป็น และการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญของชาติ ขณะที่ความขัดแย้งของคนในประเทศ การขาดจริยธรรมทางการเมือง การไม่เคารพกฎระเบียบและการขาดวินัยของคนในสังคม บั่นทอนความอยู่เย็นเป็นสุขของคนไทย

(๔) ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาที่ควรให้ความสำคัญในช่วงหลังของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๔)

๑) พัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เน้นการพัฒนาเด็กและเยาวชนด้านคุณธรรมด้วยความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันศึกษาและสถาบันศาสนา ปรับปรุงผลิตภาพแรงงานให้สูงขึ้น ขยายความคุ้มครองแรงงานนอกระบบให้เป็นรูปธรรม และพัฒนาสังคมสวัสดิการ

๒) สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคงของประเทศ มุ่งพัฒนาการจัดสวัสดิการชุมชนโดยชุมชน การจัดการความรู้ในชุมชน สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจชุมชน สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีศักยภาพ และมี

สู่ทางด้านการตลาด เพิ่มบทบาทภาคเอกชนในการสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน ผลักดันให้ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนท้องถิ่น

๓) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุล ยั่งยืน และมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น เร่งผลักดันการใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตภาคเกษตร พัฒนากำลังคนพัฒนาให้สอดคล้องและตรงกับความต้องการของอุตสาหกรรมรายสาขา สนับสนุนการรวมกลุ่มตามแนวทางคลัสเตอร์ในภาคการผลิตและบริการ ส่งเสริมการส่งออกในตลาดใหม่และการท่องเที่ยว ผลักดันมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การสร้างนวัตกรรมทั้งผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิต เสริมสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาพื้นที่ใหม่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและบริการที่ค้ำประกันถึงความยั่งยืน

๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ เน้นการพัฒนาระบบการจัดการร่วมกันในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ปรับแบบแผนการผลิตและพฤติกรรมบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดมลพิษและควบคุมกิจกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ จัดการความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาขีดความสามารถและสร้างนวัตกรรมจากทรัพยากรชีวภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ

๕) เสริมสร้างธรรมาภิบาลในทุกระดับ เพื่อการบริหารจัดการที่ดีของประเทศ เร่งสร้างความสมานฉันท์ในสังคมภายใต้วัฒนธรรมประชาธิปไตย เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น เสริมสร้างความเข้มแข็ง ความเป็นอิสระและความโปร่งใสขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน พัฒนาระบบและกลไกการควบคุมคอร์รัปชันให้มีพลังในการพัฒนาการเมือง และนักการเมืองให้มีจริยธรรม

๒. สาระสำคัญของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑

สศช. ได้จัดทำร่างทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีสาระสำคัญ ๔ ส่วน ประกอบด้วย ปฐมบท การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และการบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑ ปฐมบท : ภูมิคุ้มกันกับการพัฒนาประเทศ ผลการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ - ๗ มีข้อสรุปว่า เศรษฐกิจก้าวหน้า สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน นำไปสู่ปรับเปลี่ยนกระบวนการวางแผนในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ โดยยึดตามแนวพระราชดำรัส “เศรษฐกิจพอเพียง” และต่อเนื่องมาในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ และ ๑๐ การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในช่วงแผนฯ ๑๐ มีความก้าวหน้า ภาคส่วนต่างๆ ได้นำไปปฏิบัติดังนี้ ภาครัฐ กำหนดเป็นนโยบายและแนวการปฏิบัติ อาทิ การจัดระเบียบทางการคลัง การรักษาเสถียรภาพระบบสถาบันการเงิน การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่อย่างมีเหตุผล และบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ ภาคธุรกิจเอกชน ประยุกต์ใช้ในมิติการผลิต การลงทุนที่ใช้วัตถุดิบในประเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์ที่เป็น

มิตรกับสิ่งแวดล้อม การบริหารธุรกิจที่เน้นความพอประมาณ ประหยัด มีการวิจัย และแบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและพนักงาน สถาบันวิชาการ เร่งสร้างองค์ความรู้ จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน การฝึกอบรม การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภาคเกษตรใช้รูปแบบเกษตรทฤษฎีใหม่อย่างแพร่หลาย ทำให้พอมีพอกิน ลดรายจ่าย สร้างรายได้ พึ่งตนเองได้ เกิดความมั่นคง ชุมชนเน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรม คุณภาพชีวิต ครอบครัวมีสัมพันธภาพและการพึ่งพิงตนเองดีขึ้น รายได้พอเพียง ที่อยู่อาศัยมั่นคง ประชาชนน้อมนำไปเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต ในภาพรวม สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นแต่ยังไม่เพียงพอต่อการวางรากฐานการพัฒนาให้เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ จำเป็นต้องสร้างให้เข้มแข็งใน ๔ ด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านวัฒนธรรม

๒.๒ การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ

๒.๒.๑ สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาใหม่ของโลก ครอบคลุมถึงกฎ ระเบียบด้านการค้าการลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อมและด้านสังคมที่เป็นโอกาสหรืออุปสรรคในการพัฒนาของประเทศ การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลางที่มีความสำคัญสูง และมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของไทย โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะรองรับการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก มีผลต่อการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ โครงสร้างการผลิตมุ่งผลิตสินค้าคุณภาพที่ใช้ความรู้และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรง เป็นเหตุให้เกิดปัญหาความแห้งแล้ง โรคระบาด และการลดลงของผลผลิตทางการเกษตร ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานโลก ความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่การผลิตพืชอาหารลดลงจากข้อจำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งเชิงบวกและลบ จึงเป็นความท้าทายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และลดความเหลื่อมล้ำ การก่อการร้ายสากลเป็นภัยคุกคามประชาคมโลก ที่ขยายตัวและมีความรุนแรงส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

(๒) การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศที่สำคัญ พิจารณาได้จากด้านเศรษฐกิจ การที่เศรษฐกิจไทยมีภูมิคุ้มกันด้านการเงินจากการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยง การเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากภาคเศรษฐกิจในประเทศ และการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ขณะที่เสถียรภาพทางการคลังเป็นปัจจัยเสี่ยงในระยะต่อไปจากภาระหนี้สาธารณะสูงขึ้น ส่วนศักยภาพทางเศรษฐกิจมุ่งภาคบริการและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ด้านสังคม ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุในอีก 15 ปีข้างหน้า ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนกำลังคนในอนาคต ขณะที่คุณภาพการศึกษามีปัญหาทำให้การเพิ่มผลิตภาพแรงงานทำได้ยาก สังคมมีความเป็นปัจเจกสูง มีวิถีชีวิตเชื่อมโยงกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากต่างประเทศมากขึ้น เกิดความเสื่อมถอยด้านคุณธรรมจริยธรรม ขณะที่ชนชั้นกลางมีน้อยไม่เพียงพอในการสร้างกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมนำไปสู่ความขัดแย้ง และครอบครัวไม่สามารถดูแลสมาชิกได้เต็มศักยภาพ อย่างไรก็ตาม ความรับผิดชอบต่อสังคมที่นำไปสู่การมีธรรมาภิบาลได้รับความสำคัญมากขึ้น ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่มีความเสื่อมโทรม ภาวะโลกร้อนมีผลกระทบต่อภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ท้าทายต่อการพัฒนาในระยะต่อไป การพัฒนาภาค พื้นที่ และชุมชน มีปัญหาความไม่เท่าเทียมด้านรายได้ระหว่างภาค ความเป็นเมืองสูงขึ้น การกระจายอำนาจมีความล่าช้า ขณะที่ชุมชนมีส่วนร่วมการพัฒนาในหลากหลายรูปแบบ ส่วนความมั่นคงของประเทศมีความท้าทายในหลายประเด็น ทั้งความขัดแย้งในบางพื้นที่ และชาติพันธุ์ด้านเชื้อชาติและชาตินิยม ขณะเดียวกันการเสริมสร้างธรรมาภิบาลยังเป็นปัญหา โดยเฉพาะการทุจริตประพฤติมิชอบ

๒.๒.๒ การประเมินความเสี่ยง ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประเทศไทยจะเผชิญกับความเสี่ยงที่สำคัญ ๖ ประการ ได้แก่ การบริหารภาครัฐอ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและไม่เป็นธรรม โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เน้นการส่งออกและการใช้แรงงานราคาถูก เสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และกฎ กติกาการกีดกันทางการค้า ทำให้สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน และคุณภาพชีวิตลดลง โครงสร้างประชากรไม่สมดุลใน ๓ มิติ ทั้งอายุ คุณภาพ ความรู้และทักษะ ส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตลดลง ภาระพึ่งพิงสูง และเป็นภาระต่อฐานะการคลังของประเทศด้านสวัสดิการและการรักษาพยาบาล ค่านิยมที่ตึงตังของไทยเสื่อมถอย กระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่ตึงตัง ทำให้คนไทยขาดความสามัคคี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเคารพสิทธิผู้อื่น และการยึดถือประโยชน์ส่วนรวม ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง จากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เกิดปัญหาภัยแล้ง กระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชน และประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงด้านความมั่นคง ที่มีความรุนแรงและผลกระทบสูง ต้องมุ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างจริงจัง

๒.๒.๓ การสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันประเทศ ๖ ประการ ได้แก่ ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสัญลักษณ์แห่งความยั่งยืนของชาติ เป็นศูนย์กลางความมั่นคงทางจิตใจของคนไทยที่ต้องเชิดชู รักษาให้คงอยู่คู่ความเป็นไทยตลอดไป ภาคเกษตรเป็นฐานรายได้หลักและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ เป็นแหล่งสร้างงาน แหล่งผลิตอาหาร และเชื่อมโยงวิถีชีวิตของสังคมไทย การพัฒนาประเทศให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งใช้ความรู้ในตัวคน ความรู้ทางเทคโนโลยี และความรู้ในวิทยาการต่างๆ เป็นปัจจัยหลักของการพัฒนาประเทศ สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ตึงตัง ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบครัวยึดมั่นความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง ชุมชนเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ ทำให้คนในชุมชนพึ่งตนเองได้ตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน ประเทศไทยมีความเป็นเอกราช เป็นกลาง และเป็นพันธมิตรในเวทีระหว่างประเทศ มีศักยภาพและความพร้อมในการคงไว้ซึ่งอธิปไตยของชาติ ให้ความสำคัญต่อการเป็นพันธมิตรและภาคีการพัฒนา กับประเทศต่างๆ ยึดความเป็นกลางในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป ให้ความสำคัญกับ
๑) เติบโตสร้างสังคมให้สงบสุข ร่วมมือกันฝ่าวิกฤติและสร้างสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เติบโตขยาย
ผลการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นค่านิยมร่วมทั้งสังคม ๒) มุ่งพัฒนาคนให้มี
คุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มั่นคงและสามารถแข่งขันในเวทีโลกได้อย่าง
ต่อเนื่อง สนับสนุนการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนชนชั้นกลางให้กระจายทุกพื้นที่ของประเทศ สามารถสร้าง
กิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ ๔) พัฒนาภาคเกษตรให้คงอยู่กับสังคมไทยและสร้างความ
มั่นคงด้านอาหารให้ทุกคน ๕) ปรับปรุงการบริหารจัดการของภาครัฐให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
ประเทศในอนาคต

๒.๓ ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑

๒.๓.๑ หลักการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มุ่งพัฒนาภายใต้หลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ
ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาค
ส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึด
วิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ เป็นเป้าหมาย

๒.๓.๒ วิสัยทัศน์ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความ
เสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๒.๓.๓ พันธกิจ

(๑) สร้างความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้าง
สังคมคุณธรรมเพื่อให้คนกินดีอยู่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากอาชญากรรม อุบัติเหตุ ยาเสพติดและ
อบายมุข คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาล

(๒) พัฒนาศักยภาพการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบน
ฐานความรู้และความสร้างสรรค์ของคนไทย ขยายหลักประกันทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคน
สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งยกระดับจากสมุนไพรบนฐานทรัพยากรและความ
หลากหลายทางชีวภาพ พร้อมทั้งปรับโครงสร้างสาขาการผลิตและการบริโภคของประเทศให้เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อม

(๓) สร้างภูมิคุ้มกันให้เข้มแข็งสามารถป้องกันและรองรับผลกระทบ
และความเสี่ยงจากวิกฤตเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ และ
ทักษะ สามารถรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างมีเหตุผล

๒.๓.๔ วัตถุประสงค์

(๑) พัฒนาให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดำรงชีวิตได้อย่าง
ปกติสุข และสังคมมีธรรมาภิบาล

(๒) พัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้มีความพร้อมเผชิญการ
เปลี่ยนแปลงและอยู่กับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเป็นสุข

(๓) ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สังคมและการเมืองมีความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ ประเทศมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒.๓.๕ เป้าหมายหลัก

- (๑) สังคมไทยมีความสุข อย่างมีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น
- (๒) ประชากรไทยทุกคนมีหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพที่ทั่วถึง
- (๓) เพิ่มผลิตภาพการผลิตรวม และในแต่ละภาคการผลิต
- (๔) โครงสร้างเศรษฐกิจมีความสมดุล เข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้
- (๕) ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

๒.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

๒.๔.๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แกตนเอง จัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิพึงมีพึงได้ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ เสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและสร้างการมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งเสริมสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้แน่นแฟ้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๒.๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมคนไทยให้มีการเกิดที่มีคุณภาพ มีการกระจายที่สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เสริมสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงงามของไทยมาขับเคลื่อนกระบวนการการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๒.๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างสมดุลและมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและสร้างมูลค่า สร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานในระดับครัวเรือนและชุมชน สร้างความมั่นคงด้านพลังงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร รวมทั้งปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความสมดุลด้านอาหารและพลังงาน

๒.๔.๔ ยุทธศาสตร์การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยแวดล้อม เน้นการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม พัฒนาภาคบริการ พัฒนากลุ่มสินค้าเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พัฒนาภาคการค้าและการลงทุน พัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ปฏิรูปกฎหมายเศรษฐกิจ และกฎ ระเบียบต่างๆ ให้เอื้อประโยชน์ต่อการประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม

๒.๔.๕ ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค ที่เป็นการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การขยายความร่วมมือภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและวางแนวทางป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้น พัฒนาฐานลงทุน สร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ เสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และเชื้อโรค รวมทั้งบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์การรักษาสันติภาพของชาติทั้งทางบกและทางทะเล

๒.๔.๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการพัฒนาศักยภาพและพฤติกรรมกรบริโภคสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของภาคการผลิต และบริการเพื่อนำไปสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน ยกกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวรับมือกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีความยืดหยุ่นและมีภูมิคุ้มกัน รวมทั้ง พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรม

๒.๕ การบริหารจัดการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ

๒.๕.๑ หลักการ การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จะต้องดำเนินการบนหลักการสำคัญ ๒ ประการ ได้แก่ ๑) การกำหนดบทบาทของภาคีการพัฒนาแต่ละภาคส่วนให้ชัดเจน และ ๒) บทบาทของแต่ละภาคีต้องสอดคล้องและเชื่อมโยงกันในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ

๒.๕.๒ แนวทางการขับเคลื่อนแผนฯ สู่การปฏิบัติ มุ่งสร้างความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของแผนฯ ให้เกิดการยอมรับ และผสมผสานและสอดแทรกไว้ในแผนปฏิบัติการต่าง ๆ พัฒนาวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการแปลงแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสม และจัดทำระบบการติดตามประเมินผลและสร้างตัวชี้วัดการพัฒนาที่สามารถนำไปใช้กำกับ การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕.๓ กระบวนการขับเคลื่อน เป็นการแปลงแผนอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ตั้งแต่การถ่ายทอดทิศทาง วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และตัวชี้วัดความสำเร็จ ลงสู่แผนระดับต่างๆ ได้แก่ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิบัติราชการ ๕ ปีและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกระทรวงและกรม แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนชุมชน ผ่านการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

๒.๕.๕ บทบาทภาคีการพัฒนา มุ่งพัฒนาบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ภาคีต่างๆ สามารถผลักดันและดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้อย่างเหมาะสม และสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินงานภายใต้บทบาทภาคีการพัฒนาต่างๆ เกิดการบูรณาการการพัฒนาในทุกระดับ

๓. ข้อเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

เพื่อรับทราบความก้าวหน้าการจัดทำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัตินำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบความก้าวหน้าต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ



(นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ